

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

Κείμενο: Μαρίζα Ντεκάστρο

Παιδαγωγός

Εικονογράφηση: Βάλη Λιάπη

Οἱ ἀνθρώποι

2. Το κυνήγι των μεγάλων ζώων ήταν και τότε δύσκολο κι επικίνδυνο. Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι οι άνθρωποι θα προτιμούσαν να τρώνε το κρέας των ζώων που κάποια μεγαλύτερα είχαν σκοτώσει. Άλλα και τα μικρά ζωάκια, όπως τα σκουλήκια, οι ακρίδες, τα ποντίκια, ακόμα κι οι χελώνες, πρέπει να ικανοποιούσαν τα γούστα των ανθρώπων τότε! Εκτός από το κρέας, η φύση πρόσφερε απλόχερα τους καρπούς της: άγρια φρούτα και χορταρικά και ρίζες ήταν το καθημερινό τους. Ξέρεις ότι κι εμείς σήμερα τοε-

φόμαστε με νοστιμότατες ρίζες;
Ρίζες είναι τα καρότα, οι βολβοί
και οι πατάτες.

Μελετώντας τα δόντια τους οι παλαιοντολόγοι ξέρουν τι έτρωγαν οι πρώτοι άνθρωποι: όταν τα δόντια είναι μυτερά και κοφτερά σημαίνει πως έτρωγαν κυρίως κρέας. Όταν είναι πλατιά και χοντρά, αυτό δείχνει πως έτρωγαν φυτά.

Η ανακάλυψη της φωτιάς

Για πολλές χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι, όπως και όλα τα άλλα ζωντανά πλάσματα, θα πρέπει να φοβόνταν τη φωτιά, την οποία γνώριζαν από τις φωτιές που ανάβουν οι κεραυνοί, φωτιές δηλαδή που πέφτουν από τον ουρανό. Κάποτε όμως κατάλαβαν ότι η φωτιά είναι πολύ χρήσιμη. Θα πρέπει να πήραν κάποια αναμμένα κλαδάκια, να τα προφύλαξαν από τον αέρα και τη βροχή για να μη σβήσουν, και μετά άναβαν μ' αυτά φωτιά για να ζεσταθούν, για να διώξουν μακριά τα άγρια ζώα, και τέλος για να ψήσουν την τροφή τους. Αργότερα έμαθαν ν' ανάβουν μόνοι τους φωτιά, τρίβοντας δύο ξύλα μεταξύ τους. Η τριβή παράγει θερμότητα και με τη θερμότη-

τα παράγονται σπίθες. Οι σπίθες έπεφταν πάνω σε ξερά χόρτα κι έτσι άναβαν φωτιά που την τροφοδοτούσαν με μεγαλύτερα ξύλα.

Οι πρώτοι άνθρωποι ήταν πολύ εφευρετικοί και παρατηρούσαν πολύ προσεχτικά τη φύση γύρω τους. Έτσι με τα χρόνια απέκτησαν πείρα που τους βοήθησε να προχωρήσουν ακόμα περισσότερο.